

Podziemna Katedra na Stokach

Zbiorniki zostały zaprojektowane w latach 1901–1909 przez angielskiego inżyniera, Williama Heerleina Lindleya, który wcześniej opracował plan kanalizacji m.in. Warszawy, Pragi i Baku. Zaproponował on zbudowanie w jednym z wyższych punktów miasta (260 m n.p.m.) zespołu zbiorników, które w sposób naturalny pełnić miały funkcję wieży ciśnień i rozprowadzać wodę po mieście metodą grawitacyjną. Wysokie koszty inwestycji spowodowały, że pierwsze dwa zbiorniki, o pojemności 15 000 m³ każdy, zbudowano dopiero w latach 1935–1937. Dwa kolejne powstały po wojnie, w latach 1949–1953.

Konstrukcja

Zbiorniki są zbudowane na planie kwadratów o boku 60 m. Sklepienie każdego zbiornika podpira 81 kolumn, tworząc 100 kopuł. Stropy, ściany i podłoże zbiorników mają łukowaty kształt tak, by lepiej przenosić ciśnienie zgromadzonej w nich wody. Zbiorniki zasilane są wodą pochodzącą ze studni głębinowych w Łodzi (37 studni o głębokości od 100 do 901 m), 8 studni w Rokicinach oraz 7 studni w Bronisławowie.

Od 2004 roku Łódź nie korzysta z ujęcia wody na Zalewie Sulejowskim.

W przypadku awarii wszystkich ujęć wody zasilających Łódź, jej zapas w zbiornikach na Stokach wystarczyłby miastu na 8[5] do 12[6] godzin. W ciągu roku przez zbiorniki przepływa ok. 30 mln m³ wody.

W październiku łodzianie oraz turyści będą mieli niepowtarzalną szansę, by zobaczyć od środka Podziemną Katedrę na Stokach. 7 tysięcy dostępnych biletów rozeszło się błyskawicznie.